ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 22ας Ιουνίου 2004 *

Στην υπόθεση T-66/03,

Koffiebranderij en Theehandel «Drie Mollen sinds 1818» BV, με έδρα το 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον P. Steinhauser, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον J. Novais Gonçalves και τη S. Laitinen,

καθού,

έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Manuel Nabeiro Silveira, L^{da}, με έδρα το Campo Maior (Πορτογαλία),

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Δεκεμβρίου 2002 (R 270/2001-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των εταιριών Koffiebranderij en Theehandel «Drie Mollen sinds 1818» BV και Manuel Nabeiro Silveira, L^{da},

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

αφού έλαβε υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Φεβρουαρίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Ιουνίου 2003,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 20ής Ιανουαρίου 2004, στην οποία δεν παρέστη η προσφεύγουσα,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 15 Ιουνίου 1998 η εταιρία Manuel Nabeiro Silveira, L^{da}, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

2 Το εικονιστικό σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση συνίσταται στο ακόλουθο σημείο:

3 Το ζητούμενο σήμα αφορά το προϊόν «καφές» που υπάγεται στην κλάση 30 του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή κατάταξη προϊόντων και υπηρεσιών και την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

4 Η αίτηση δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 17/1999 της 8ης Μαρτίου 1999.

5 Στις 6 Απριλίου 1999 η προσφεύγουσα άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, κατά της καταχωρίσεως του σήματος αυτού, επικαλούμενη κίνδυνο συγχύσεως, όπως αυτός προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, μεταξύ του ζητούμενου σήματος και των προγενέστερων σημάτων των οποίων είναι δικαιούχος.

6 Τα προγενέστερα σήματα, των οποίων γίνεται επίκληση προς στήριξη της ανακοπής, προστατεύουν το λεκτικό σημείο GALA και αφορούν προϊόντα υπαγόμενα στην κλάση 30 του διακανονισμού της Νίκαιας, και ειδικά τα προϊόντα «καφές και/ή τσάι». Πρόκειται για τα ακόλουθα σήματα:

— το ελληνικό εθνικό σήμα (αριθ. 32533) για τα προϊόντα «καφές και τσάι»·

— δύο εθνικά σήματα καταχωρισμένα στο Ηνωμένο Βασίλειο (το σήμα αριθ. 870174 για τα προϊόντα «καφές και τσάι» και το σήμα αριθ. 1469857 που αφορά, μεταξύ άλλων, τα προϊόντα «καφές και τσάι»)·

— το καταχωρισμένο στο Benelux σήμα (αριθ. 042335) για τα προϊόντα «καφές και τσάι»·

— το διεθνές σήμα (αριθ. R210550) που ισχύει στη Γαλλία, την Ιταλία και την Αυστρία, για τα προϊόντα «καφές και τσάι»·

— το διεθνές σήμα (αριθ. 570004) που ισχύει στην Πορτογαλία για το προϊόν «τσάι».

7 Με απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2001 το τμήμα ανακοπών του Γραφείου απέρριψε την ανακοπή με την αιτιολογία ότι, παρά την ταυτότητα των προϊόντων που καλύπτονται από το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και των προγενέστερων σημάτων, δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των σημείων και, επομένως, δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος συγχύσεως.

8 Στις 16 Μαρτίου 2001 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως αυτής, επικαλούμενη παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

9 Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου, της 17ης Δεκεμβρίου 2002 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι, δεδομένου ότι τα συγκρουόμενα σήματα δεν είναι όμοια από οπτικής, ακουστικής και εννοιολογικής απόψεως, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να διατάξει το Γραφείο να αρνηθεί την καταχώριση του ζητούμενου σήματος·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά του έξοδα..

11 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα

Σκεπτικό

Επί του πρώτου αιτήματος, που αφορά την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως

12 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα επικαλείται στην ουσία δύο λόγους, που στηρίζονται, ο πρώτος, σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και, ο δεύτερος, σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, όπου οι δύο αυτές διατάξεις πρέπει να ληφθούν υπόψη σε συνδυασμό με το άρθρο 42, παράγραφος 1, του ιδίου κανονισμού.

Επί του λόγου που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

— Επιχειρήματα των διαδίκων

13 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα επίμαχα σήματα είναι ίδια, ότι τα σήματα αυτά είναι παρεμφερή και ότι, κατά συνέπεια, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ τους.

14 Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε επαρκώς υπόψη το γεγονός ότι το σήμα GALA είναι πολύ γνωστό και το γεγονός ότι ο καφές πωλείται σε μια αγορά στην οποία η πληροφόρηση όσον αφορά το προϊόν πραγματοποιείται κυρίως προφορικά, πράγμα το οποίο προσδίδει ιδιαίτερη σημασία στη ακουστική ομοιότητα των σχετικών σημάτων.

15 Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, δεδομένου ότι τα τέσσερα πρώτα γράμματα του λεκτικού στοιχείου του αμφισβητούμενου σήματος είναι όμοια με τα γράμματα των λεκτικών σημείων των προγενέστερων σημάτων, το κοινό θα υποθέσει αυτομάτως ότι τα προϊόντα αυτά προέρχονται από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους εμπορικές πηγές.

16 Το Γραφείο αρνείται την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας και διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πάσχει από κανένα νομικό σφάλμα.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

17 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής εκ μέρους του δικαιούχου προγενέστερου σήματος το ζητούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση σε περίπτωση στην οποία, λόγω του ταυτοσήμου ή της ομοιότητάς του με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαμβάνει προστασίας το προγενέστερο σήμα.

18 Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', περιπτώσεις ii και iii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται τα σήματα εκείνα που είναι καταχωρισμένα σε κράτος μέλος ή που έχουν γίνει αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως, των οποίων η ημερομηνία καταχωρίσεως είναι προγενέστερη εκείνης της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

19 Εν προκειμένω, τα προγενέστερα εθνικά και διεθνή σήματα καταχωρίστηκαν στην Ελλάδα, στις χώρες του Benelux, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Πορτογαλία, στη Γαλλία και στην Ιταλία. Επομένως, για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως

πρέπει να ληφθεί υπόψη η άποψη του κοινού στα εν λόγω κράτη μέλη. Δεδομένου ότι τα προϊόντα τα οποία προσδιορίζουν τα προγενέστερα σήματα είναι προϊόντα τρέχουσας καταναλώσεως, το κοινό αυτό αποτελείται από τους μέσους καταναλωτές.

20 Κατά πάγια νομολογία, αποτελεί κίνδυνο συγχύσεως ο κίνδυνος να πιστέψει το κοινό ότι τα οικεία προϊόντα ή οι οικείες υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις.

21 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται συνολικά, σε συνάρτηση με τον τρόπο με τον οποίο εκλαμβάνει τα οικεία σημεία και τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες το ενδιαφερόμενο κοινό και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της κάθε υποθέσεως, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και εκείνης των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, Τ-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2831, σκέψεις 31 έως 33, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

22 Δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων ότι το προϊόν το οποίο αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος (ο καφές) και τα προϊόντα τα οποία προσδιορίζουν τα προγενέστερα σήματα (ο καφές και το τσάι) είναι ίδια ή παρεμφερή.

23 Υπό τις συνθήκες αυτές, η έκβαση της διαφοράς εξαρτάται από τον βαθμό της ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημείων. Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να στηρίζεται, όσον αφορά την οπτική, την ακουστική ή την εννοιολογική ομοιότητα των συγκρουόμενων σημείων, στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και των κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, Τ-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

24 Όσον αφορά την οπτική ομοιότητα των σχετικών σημείων, τα τέσσερα πρώτα γράμματα του λεκτικού στοιχείου του ζητούμενου σήματος είναι όμοια με τα γράμματα που συνθέτουν το προστατευόμενο με τα προηγούμενα σήματα λεκτικό σημείο. Εντούτοις, οι δύο επίμαχες λέξεις, «Galáxia και «Gala», έχουν αισθητά διαφορετικό μήκος. Επιπλέον, τα τέσσερα πρώτα γράμματα της λέξεως «Galáxia» δεν αποτελούν στοιχείο που θα εκληφθεί χωριστά από την κατάληξη της εν λόγω λέξεως («xia»). Ειδικότερα, δεν διαχωρίζονται από αυτήν, δεν γράφονται με διαφορετικό τρόπο και δεν διακρίνονται με κανέναν άλλο τρόπο από την κατάληξη «xia». Επομένως, το λεκτικό στοιχείο «Galáxia» θα εκληφθεί ως μια ολότητα και όχι ως μια λέξη συντιθέμενη από διάφορα στοιχεία, μεταξύ των οποίων η λέξη «Gala». Τέλος, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι εικονιστικό· τα κόκκινα γράμματα με άσπρο περίγυρο σε μαύρο φόντο αποτελούν, επομένως, αναπόσπαστο στοιχείο του ζητούμενου σημείου και έχουν κυρίαρχο χαρακτήρα όσον αφορά την οπτική του πτυχή. Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση, όπως δέχθηκε και το τμήμα προσφυγών (σημείο 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως), ότι τα επίμαχα σημεία δεν είναι παρόμοια από οπτικής απόψεως.

25 Όσον αφορά την ενδεχόμενη ομοιότητα των εν λόγω σημείων από ακουστικής πλευράς, το Γραφείο ορθά παρατήρησε ότι υφίστανται σημαντικές διαφορές μεταξύ των λέξεων «Gala» και «Galáxia». Ειδικότερα, ο αριθμός των συλλαβών είναι διαφορετικός. Εξάλλου, το σύμφωνο «x» στο μέσον της λέξεως «Galáxia», ακολουθούμενο από τα φωνήεντα «i» και «a» αποτελεί στοιχείο με έκδηλο χαρακτήρα όσον αφορά την ακουστική αντίληψη της λέξεως αυτής, πράγμα το οποίο θα γίνει αντιληπτό από τον καταναλωτή. Επομένως, δεν υφίσταται ομοιότητα των εν λόγω σημείων ούτε και από ακουστικής πλευράς.

26 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το επιχείρημα της προσφεύγουσας που στηρίζεται στο ότι τα φωνητικά χαρακτηριστικά των σημείων έχουν ιδιαίτερη σημασία στη σχετική αγορά λαμβανομένου υπόψη του συνήθους τρόπου πωλήσεως του καφέ.

27 Όσον αφορά τις ενδεχόμενες ομοιότητες των επίμαχων σημείων από εννοιολογικής πλευράς, τα προγενέστερα σήματα GALA θυμίζουν εορταστικές δραστηριότητες στις γλώσσες που χρησιμοποιούνται στις σχετικές αγορές, εκτός από την ελληνική, ενώ η λέξη «Galáxia» φέρνει στο νου, σε όλες τις εμπλεκόμενες γλώσσες, την ιδέα

ενός συνόλου αστεριών (ενός γαλαξία). Στα ελληνικά, γλώσσα από την οποία προέρχεται η λέξη «galáxia», το σημείο «gala» σημαίνει «γάλα». Εντούτοις, ακόμα και στα ελληνικά, υφίσταται σαφής εννοιολογική διαφορά μεταξύ των επίμαχων λέξεων, δηλαδή, αφενός, της λέξεως «γάλα» και, αφετέρου, της λέξεως «γαλαξίας».

28 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ορθά το τμήμα προσφυγών θεώρησε στο σημείο 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι τα συγκρουόμενα σήματα δεν είναι όμοια από οπτικής, ακουστικής και εννοιολογικής απόψεως.

29 Τα πρόσθετα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα, τα οποία στηρίζονται, αφενός, στη φερόμενη φήμη των σημάτων της και, αφετέρου, σε κίνδυνο δημιουργίας συνειρμών μεταξύ των εν λόγω σημείων δεν είναι ικανά να κλονίσουν το συμπέρασμα αυτό.

30 Όσον αφορά το πρώτο από τα ως άνω επιχειρήματα, που στηρίζεται στο ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τον ισχυρισμό, που προβλήθηκε για πρώτη φορά ενώπιόν του, ότι τα προγενέστερα σήματα είναι πολύ γνωστά σε τμήμα της κοινοτικής αγοράς, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει από την έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, η φήμη ενός σήματος είναι ένα στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προς εκτίμηση του αν η ομοιότητα μεταξύ των σημείων ή των προϊόντων και υπηρεσιών είναι αρκετή για να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως [αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψεις 18 και 24 (σχετικά με την ερμηνεία της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), και του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 2003, T-311/01, Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ — Trucco (Starix), Συλλογή 2003, σ. II-4625, σκέψη 61].

31 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, κατ' αρχάς, ότι σε κανένα σημείο της ενώπιον του Γραφείου διαδικασίας η προσφεύγουσα δεν προέβαλε το παραμικρό πραγματικό ή αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με τη φήμη ενός ή περισσοτέρων από τα σήματά της. Πρέπει να προστεθεί ιδίως ότι δεν προσδιόρισε την αγορά ή τις αγορές στις οποίες τα σήματά της έχουν μια τέτοια φήμη.

32 Όμως, δυνάμει του άρθρου 74, παράγραφος 1, in fine, του κανονισμού 40/94, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχωρίσεως, η εξέταση στην οποία πρέπει να προβαίνει το Γραφείο περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι και στα αιτήματά τους. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι οι διάδικοι έχουν επίσης το βάρος επικλήσεως των λυσιτελών προς στήριξη των αιτημάτων τους πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων [βλ. επ' αυτού, όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2002, T-232/00, Chef Revival USA κατά ΓΕΕΑ — Massagué Marin (Chef), Συλλογή 2002, σ. II-2749, σκέψη 45]. Όταν ο διάδικος που άσκησε ανακοπή επιθυμεί να επικαλεστεί το γεγονός ότι το σήμα του είναι ευρέως γνωστό, υποχρεούται να προσκομίσει πραγματικά στοιχεία και, εφόσον απαιτείται, αποδείξεις που να παρέχουν τη δυνατότητα στο Γραφείο να εξακριβώσει την ουσιαστική ακρίβεια ενός τέτοιου ισχυρισμού. Επομένως, στην υπό κρίση υπόθεση, αν η προσφεύγουσα επιθυμούσε να ληφθεί υπόψη η ενδεχόμενη φήμη των προγενέστερων σημάτων της, δεν μπορούσε να περιοριστεί απλώς στην προβολή του ισχυρισμού της περί υπάρξεως τέτοιας φήμης. Εξ αυτών συνάγεται ότι δεν υπάρχει λόγος να θεωρηθεί ότι ένα από τα προγενέστερα σήματά της είχε κάποια φήμη στην αγορά.

33 Στη συνέχεια, ακόμα και αν θεωρηθεί ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας είναι αληθής, το αποτέλεσμα της εξετάσεως της ομοιότητας των σημάτων δεν μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετικά συμπεράσματα. Όσο γνωστά και αν είναι τα προγενέστερα σήματα εν προκειμένω, εξακολουθούν να υφίστανται σημαντικές διαφορές που παρέχουν τη δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους καταναλωτές να διακρίνουν σαφώς το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση από τα προγενέστερα σήματα. Ειδικά, όπως σημειώθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι εικονιστικό σημείο του οποίου η όψη είναι σαφώς διαφορετική από εκείνη των επίμαχων προγενέστερων λεκτικών σημείων.

34 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με την προβαλλόμενη φήμη των προγενέστερων σημάτων.

35 Όσον αφορά το δεύτερο από τα επιχειρήματα που παρατίθενται στη σκέψη 29 ανωτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, καθώς φαίνεται, ότι υφίσταται κίνδυνος συσχετίσεως μεταξύ των εν λόγω σημείων λόγω της ταυτότητας των προγενέστερων σημάτων (GALA) και του πρώτου τμήματος του λεκτικού στοιχείου του ζητούμενου

σημείου («Galá»), κίνδυνος ο οποίος δεν εξαλείφεται από το γεγονός ότι το νόημα που έχει καθένα από τα επίμαχα σημεία είναι διαφορετικό, καθόσον μάλιστα δεν υφίσταται καμία σημειολογική σχέση μεταξύ του ζητούμενου σήματος και του προϊόντος το οποίο αφορά το σήμα αυτό.

36 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 δεν εφαρμόζεται παρά μόνο σε περίπτωση στην οποία, λόγω της ταυτότητας ή της ομοιότητας των σημάτων και των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών, «υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η έννοια του κινδύνου συσχετίσεως δεν είναι εναλλακτική σε σχέση με την έννοια του κινδύνου συγχύσεως, αλλά χρησιμεύει για τον προσδιορισμό του περιεχομένου της. Επομένως, το ίδιο το γράμμα της διατάξεως αυτής αποκλείει το ενδεχόμενο να μπορεί αυτή να εφαρμόζεται στις περιπτώσεις στις οποίες δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, Sabèl, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 18, και της 22ας Ιουνίου 2000, C-425/98, Marca Mode, Συλλογή 2000, σ. I-4861, σκέψη 34). Πάντως, κίνδυνος συγχύσεως υπό την έννοια της διατάξεως αυτής υφίσταται μόνον αν αποδεικνύεται ότι ο καταναλωτής μπορεί να πιστέψει ότι τα προϊόντα που πωλούνται με τα συγκρουόμενα σήματα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις (προαναφερθείσα απόφαση Canon, σκέψη 29). Εν προκειμένω, η προϋπόθεση αυτή θα μπορούσε να πληρούται αν τα τέσσερα πρώτα γράμματα του λεκτικού στοιχείου του ζητούμενου σημείου («Galá») μπορούσαν να εκληφθούν ως προσδιορισμός προελεύσεως συνδεόμενος με τον δικαιούχο των προγενέστερων σημάτων και αν η κατάληξη της λέξεως («xia») μπορούσε να θεωρηθεί ως παρακολουθηματικό στοιχείο προσδιορίζον, για παράδειγμα, ένα ιδιαίτερο προϊόν. Όμως, από τη σκέψη 24 ανωτέρω προκύπτει ότι το πρώτο τμήμα της λέξεως «Galáxia» («Galá») δεν θα εκληφθεί από τον καταναλωτή ως χωριστό και διακριτό στοιχείο από την κατάληξη της λέξεως αυτής («xia»). Συνεπώς, ο καταναλωτής δεν πρόκειται να σχηματίσει την ιδέα ότι τα προϊόντα που πωλούνται με τα προγενέστερα σήματα (GALA) και το προϊόν που πωλείται με το ζητούμενο σήμα και περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «Galáxia» προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι, δυνάμει των διατάξεων του κανονισμού 40/94, και ιδίως των άρθρων 4, 7 και 8, ο αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος ουδόλως υποχρεούται να αποδείξει σημειολογική σχέση μεταξύ του σήματος και του προϊόντος το οποίο αφορά το σήμα αυτό. Έτσι, το γεγονός ότι δεν υφίσταται καμία σημειολογική σχέση μεταξύ του λεκτικού στοιχείου του ζητούμενου σήματος και του προϊόντος που αυτό αφορά (του καφέ) δεν έχει σημασία.

37 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε κανένα νομικό σφάλμα διαπιστώνοντας ότι, λόγω της ελλείψεως ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω σημείων, μπορεί να αποκλειστεί ο κίνδυνος υπάρξεως συγχύσεως στην υπό κρίση υπόθεση. Επομένως, ο λόγος που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 είναι αβάσιμος.

Επί του λόγου που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94

— Επιχειρήματα των διαδίκων

38 Επικαλούμενη το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το σήμα GALA έχει ιδιαίτερη φήμη στην αγορά του Benelux και ότι, στην αγορά αυτή, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση προσβάλλει τον διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων. Κατά την προσφεύγουσα, το Γραφείο έπρεπε να λάβει υπόψη τα στοιχεία αυτά στην προσβαλλόμενη απόφαση.

39 Κατά το Γραφείο, ο ως άνω λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος για τρεις λόγους. Πρώτον, το Γραφείο ισχυρίζεται ότι, μετά την εκπνοή της τρίμηνης προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, είναι απαράδεκτη η προβολή κάθε λόγου που δεν προβλήθηκε με την αιτιολογημένη ανακοπή που επιτάσσει η παράγραφος 3 της διατάξεως αυτής. Δεύτερον, κατά το Γραφείο, ο λόγος αυτός είναι απαράδεκτος δυνάμει του άρθρου 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, κατά το οποίο στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία οι διάδικοι δεν μπορούν να μεταβάλουν το ενώπιον του τμήματος προσφυγών αντικείμενο της διαφοράς. Τρίτον, το Γραφείο παρατηρεί ότι, δυνάμει του άρθρου 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να εξετάσει ένα σχετικό λόγο απαραδέκτου της καταχωρίσεως τον οποίο η προσφεύγουσα δεν είχε προβάλει στο εν λόγω στάδιο της διαδικασίας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

40 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο λόγος που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 δεν προβλήθηκε κατά την ενώπιον του Γραφείου διαδικασία ανακοπής, διότι η προσφεύγουσα προέβαλε τον λόγο αυτό μόνο με το δικόγραφο που κατέθεσε ενώπιον του Πρωτοδικείου.

41 Συγκεκριμένα από τη δικογραφία την οποία κατέθεσε το Γραφείο στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου προκύπτει, ότι η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε με το δικόγραφο της προσφυγής της ότι τα προγενέστερα σήματα ήταν πασίγνωστα. Εντούτοις, ο ισχυρισμός αυτός προβλήθηκε στο πλαίσιο του λόγου που στηρίζεται σε κίνδυνο συγχύσεως υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, χωρίς η προσφεύγουσα να κάνει μνεία της παραγράφου 5 της εν λόγω διατάξεως.

42 Λαμβανομένης υπόψη της διαπιστώσεως αυτής, ο δεύτερος λόγος που προβάλλει η προσφεύγουσα μπορεί να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνει δύο διαφορετικές αιτιάσεις.

43 Πρώτον, αν ο λόγος αυτός εκληφθεί υπό την έννοια ότι αποτελεί αιτίαση σε βάρος του Γραφείου επειδή αυτό δεν εξέτασε αυτεπαγγέλτως τον λόγο απαραδέκτου που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, στην περίπτωση αυτή ο ως άνω λόγος αφορά στην πραγματικότητα παράβαση του άρθρου 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94. Όμως, όπως σαφώς προκύπτει από το γράμμα της διατάξεως αυτής, το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να εξετάσει τον λόγο απαραδέκτου της καταχωρίσεως ο οποίος στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα παρέλειψε να επικαλεστεί νομικά, πραγματικά ή αποδεικτικά στοιχεία επ' αυτού.

44 Επομένως, ο λόγος αυτός, εκλαμβανόμενος υπό την έννοια ότι αφορά παράβαση του άρθρου 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, είναι αβάσιμος.

45 Δεύτερον, σε περίπτωση που με τον λόγο αυτό σκοπείται να ζητηθεί από το Πρωτοδικείο να εξετάσει το ίδιο αν πληρούνται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, πρέπει να υπομνησθεί ότι η παρούσα προσφυγή αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως που έλαβε το τμήμα προσφυγών του Γραφείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, Τ-128/01, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (Calandre), Συλλογή 2003, σ. II-701, σκέψη 18· της 3ης Ιουλίου 2003, Τ-129/01, José Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), μη δημοσιευθείσα ακόμα στη Συλλογή, σκέψη 67, και Starix, προαναφερθείσα, σκέψη 70]. Κατά συνέπεια, ο έλεγχος που ασκεί το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να υπερβεί το πραγματικό και νομικό πλαίσιο της διαφοράς, όπως αυτή ήχθη ενώπιον του τμήματος προσφυγών [απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, Τ-194/01, Unilever κατά ΓΕΕΑ (Ωοειδής ταμπλέτα), Συλλογή 2003, σ. II-383, σκέψη 16].

46 Πάντως, τα πραγματικά περιστατικά στα οποία θα έπρεπε αναγκαστικά να στηριχθεί η εξέταση του δευτέρου λόγου δεν ταυτίζονται με τα κρίσιμα περιστατικά στο πλαίσιο του πρώτου λόγου που προβάλλει η προσφεύγουσα, ο οποίος στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, ενώ η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε πραγματικά περιστατικά, επιχειρήματα ή αποδεικτικά στοιχεία αφορώντα ειδικά τον λόγο που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού. Επομένως, οι προϋποθέσεις εφαρμογής της τελευταίας διατάξεως δεν αποτέλεσαν (και δεν μπορούσαν να αποτελέσουν) το αντικείμενο εξετάσεως από το τμήμα προσφυγών του Γραφείου. Κατά συνέπεια, η από το Πρωτοδικείο εξέταση των πραγματικών και νομικών στοιχείων σχετικά με τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 θα υπερέβαινε το πραγματικό και νομικό πλαίσιο της προσβαλλομένης αποφάσεως.

47 Επομένως, ο δεύτερος λόγος, εκλαμβανόμενος υπό την έννοια ότι με αυτόν ζητείται από το Πρωτοδικείο να εξετάσει το ίδιο αν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, μεταβάλλει το αντικείμενο της διαφοράς κατά τρόπο αντίθετο προς το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας και, κατά συνέπεια, είναι απαράδεκτος (βλ. επ' αυτού την προαναφερθείσα απόφαση Starix, σκέψεις 70 και 71).

48 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος, όσον αφορά όλες του τις πλευρές, δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

49 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το πρώτο αίτημα της προσφεύγουσας προς ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου αιτήματος, με το οποίο ζητείται να διαταχθεί το Γραφείο να αρνηθεί τη ζητούμενη καταχώριση

50 Από το γενικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται τα διάφορα αιτήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα προκύπτει ότι το δεύτερο από τα αιτήματά της προϋποθέτει την έστω και μερική αποδοχή του αιτήματος ακυρώσεως και, επομένως, προβάλλεται μόνο σε περίπτωση στην οποία το πρώτο αίτημα γίνει δεκτό.

51 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 49 ανωτέρω, δεν υπάρχει λόγος ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, δεν απαιτείται να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί του παραδεκτού ή επί της ουσίας του δευτέρου αιτήματος της προσφεύγουσας.

Επί των δικαστικών εξόδων

52 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του Γραφείου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Pirrung Meij Forwood

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Ιουνίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung